

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΠΑΣΧΑΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ

Δυνάμεις και αντοχές μετρούν οι φαρμακευτικές μετά τα νέα κριτήρια που θέσπισε το υπουργείο Υγείας αναφορικά με την είσοδο των νέων θεραπειών στη χώρα μας. Ο πρόεδρος του **Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδος, Πασχάλης Αποστολιδής**, μιλά στο «Κ» για το πώς οι εταιρείες του χώρου επανακαθορίζουν την πολιτική τους στην ελληνική αγορά.

■ Παρά τις συνεχείς προειδοποιήσεις των φαρμακευτικών για τις συνέπειες στην αγορά και την πρόσβαση των ασθενών στις θεραπείες τους, τα μέτρα του υπουργείου Υγείας για τα καινοτόμα φάρμακα είναι πλέον πραγματικότητα. Ποιο είναι τώρα το επόμενο σας βήμα;

Στην προκρούστεια κλίση του υπουργείου Υγείας περιόρισαν και τα δικαιώματα των Ελλήνων ασθενών και οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις που θα τα εξασφάλιζαν. Γι' αυτό και προμήθηκε ο «εύκολος» τρόπος της παρεμπόδισης της εισόδου νέων σπάνιων φαρμάκων μέσα από ένα δαιδαλώδες και φορομπηχτικό πλαίσιο, που είτε θα τα φέρνει με επιπλέον καθυστέρηση 2-4 ετών είτε δεν θα τα φέρνει καθόλου. Η εφαρμογή των νέων μέτρων πλήττει δραματικά την καινοτομία και οδηγεί σε άδικη αντιμετώπιση και διακριτική μεταχείριση κάποιων σκευασμάτων έναντι άλλων, ενώ δεν εξασφαλίζει στέρεα δημοσιονομικά οφέλη. Αντίθετα, μάλιστα, ήδη αποδεικνύεται η αδυναμία να συγκρατηθεί η φαρμακευτική δαπάνη, καθώς σύμφωνα με επίσημα στοιχεία του ΕΟΠΥΥ, η υπέρβαση για το πρώτο πεντάμηνο του 2017 ανέρχεται περίπου σε 320 εκατ. ευρώ, και μάλιστα χωρίς να έχει υπολογιστεί η εισαγωγή νέων φαρμάκων. Διαφαίνεται, λοιπόν, ότι και το rebate θα είναι αυξημένο κατά 140 εκατ. ευρώ και δεν θα επηρεαστεί ο στόχος μείωσης του clawback κατά 30% για το 2017. Επιπλέον, οι εταιρείες-μέλη μας ήδη λαμβάνουν τα σημερινά του νεοεισοαχθέντος υποποιημένου rebate για το πρώτο τρίμηνο του 2017, τα οποία στην πλειονότητά τους είναι από 2 έως 5 φορές παραπάνω, πέραν των προβλεπόμενων, ενώ η δημοσία φαρμακευτική δαπάνη παραμένει σταθερή.

Όταν, όμως, η φαρμακευτική δαπάνη, αντί να ορίζεται από τις πραγματικές και αξιολογημένες επιστημονικές ανάγκες των Ελλήνων πολιτών, προσδιορίζεται με λογιστικούς «κόφτες», όλοι καταλαβαίνουν ποιοι και με τι κόστος πληρώνουν αυτές τις επιλογές. Σήμερα δαπανούμε λιγότερα και από το 50% του μέσου ευρωπαϊκού όρου, κι αυτό, όπως κι αν βαπτιστεί, δεν αλλάζει. Εξορθολογισμός που αγνοεί την πραγματικότητα και δεν ακουμπά το 85% των δαπανών

Η αποεπένδυση είναι η φυσική εξέλιξη των σαρωτικών μέτρων

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΗΜΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΘΕΡΑΠΕΙΩΝ

«Οι αντοχές των εταιρειών-μελών μας δεν είναι απειρώσιμες. Μετά την επιβολή των νέων μέτρων, σχεδιάζουν τα επόμενα βήματά τους».

«Η φαρμακευτική δαπάνη, αντί να ορίζεται από τις πραγματικές ανάγκες των πολιτών, προσδιορίζεται με λογιστικούς «κόφτες»»

στην κυβέρνηση, που θα διαχειριστεί τις συνέπειες των πολιτικών της σε ανθρωπιστικό και οικονομικό επίπεδο. Σε ό,τι μας αφορά, εμείς θα επιμένουμε σταθερά πως είμαστε οι φυσικοί σύμμαχοι της Πολιτείας για ένα λειτουργικό και αξιόπιστο δημόσιο σύστημα υγείας, που θα σέβεται και τις ανάγκες των ασθενών και τις δημοσιονομικές δυνατότητες της χώρας.

■ Έχετε πολλές φορές μιλήσει για τον κίνδυνο αποεπένδυσης από τις επιχειρήσεις του κλάδου, ειδικά από τις πολυεθνικές. Πόσο κοντά είναι σήμερα αυτό το ενδεχόμενο;

Αυτό που χθες περιγραφόταν ως κίνδυνος σήμερα είναι η περιγραφή της ζοφερής κατάστασης που επικρατεί στον φαρμακευτικό κλάδο της χώρας. Ξέρετε, οι αντοχές δεν είναι απειρώσιμες. Απλήρωτες οφειλές, ανεξλέγκτες επιβαρύνσεις μέσω υποχρεωτικών και απροσδιωχτών επιστροφών και εκπαισών, μόνιμες φορολογικές επιβάρυνσεις, γραφειοκρατία, capital controls, αντιπεχειρηματικό

περιβάλλον, η αποεπένδυση είναι φυσική εξέλιξη. Και αφορά τη δεύτερη εξαγωγική δύναμη της χώρας. Και αφορά και τις ελληνικές και τις διεθνείς εταιρείες.

Προσέξτε, αυτό δεν προκύπτει ως συνεπακόλουθο της δημοσιονομικής κρίσης, αλλά ως αποτέλεσμα της Έλλειψης ορθολογικής κρίσης για το τι απαιτείται για να ξεφύγουμε από τα δεινά των τελευταίων ετών. Το έχουμε εθελούσια επανειλημμένα και τεκμηριωμένα πως ο φαρμακευτικός κλάδος, εάν διευκολυνθεί από την Πολιτεία, μπορεί να αποτελέσει βασική συνιστώσα του νέου παραγωγικού μοντέλου της χώρας, που θα εδράζεται στην καινοτομία και την εξοστέρηση. Προσελκτικές επενδύσεις, ενισχύσεις τα δημόσια έσοδα και αξιοποιώντας το επιστημονικό μας δυναμικό, που σήμερα αναζητά το μέλλον του στο εξωτερικό. Δεν είναι ζήτημα χρημάτων, ζήτημα νοοτροπίας και βούλησης είναι. Το Βέλγιο συγκεντρώνει 2,5 δις. τον χρόνο για τις κλινικές μελέτες, όταν η Ελλάδα συγκεντρώνει

κάτω και από 80 εκατομμύρια.

■ Πρόσφατα μια νέα εταιρεία βιοτεχνολογίας ανακοίνωσε την είσοδό της στην ελληνική αγορά. Αυτό δεν σημαίνει πως υπάρχει ακόμη «χώρος» για δραστηριοποίηση στην χώρα του φαρμάκου;

Αποτελεί μια φωτεινή και καλοδεχούμενη εξαίρεση. Η χώρα μας διαθέτει τεράστιες δυνατότητες. Ο φαρμακευτικός κλάδος έχει κερδίσει τη διεθνή αναγνώριση. Το πρόβλημα είναι πως, με το υπάρχον περιβάλλον, ο φαρμακευτικός κλάδος ασφυκτά και, ενώ θα μπορούσε να πρωταγωνιστεί στον τομέα που συγκεντρώνει τα περισσότερα επενδυτικά κεφάλαια στον κόσμο, αγωνίζεται για την επιβίωσή του.

■ Πιστεύετε πως η Πολιτεία έχει κερδίσει σωστά την κλίση των ανασφάλιστων πολιτών;

Η προστασία των πιο ευάλωτων συμπολιτών μας, σε αυτή την πρωτόγνωρη κρίση που οφάρωσε τα πάντα, αποτελεί αδιαφορήσιμη κοινωνική, πολιτική και εταιρική υποχρέωση, αλλά και αναγκαία προϋπόθεση για να ξανασταθεί με επιτυχία η παρτίδα μας στα πόδια της. Σε συνθήκες αξιοπρέπειας για όλους τους πολίτες της.

Εμείς στον ΣΦΕΕ στήριζαμε και στήριζουμε έμπρακτα αυτή την επιλογή, καθώς το κόστος ενός στα τέσσερα φάρμακα καλύπτεται από τα μέλη μας. Η Πολιτεία όλα μόνο φαίνεται να μην το αναγνωρίζει, αλλά το χειρότερο που κάνει είναι να δυσκολεύει, όπως σας προείπα, και τη συνέχεια του έργου μας.

Το κόστος των ανασφάλιστων, για παράδειγμα –που συνεχώς μεγαλώνει–, εάν η Πολιτεία μάς ζητούσε να δίνουμε δωρεάν τα αναγκαία φάρμακα αντί για να παίρνει μέσω των υποχρεωτικών επιστροφών, θα μας ήταν οικονομικά προσιότερο! Αν, βεβαίως, την αποσκοπούσε η βιωσιμότητά μας. Αλλά, αν εμείς δεν είμαστε βιώσιμοι, πώς θα είναι βιώσιμο το δημόσιο σύστημα υγείας; Το ότι προφανή ερωτήματα δεν απαντώνται δεν σημαίνει ότι τα προβλήματα που τα γεννούν δεν υπάρχουν. Η ελληνική εκδοχή ενός κράτους που συνεχώς στρουθοκαμηλιάζει είναι και η αιτία που η κρίση διακινδυνεύει.

Πασχάλης Αποστολιδής, πρόεδρος ΣΦΕΕ